

РЕШЕНИЕ

№ 6898

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110115471 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 411 от КЗ и чл.86 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***] срещу [***], ЕИК [***], с която се иска от съда ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **4692,86 лв.**, представляваща регресна претенция за възстановяване на застрахователно обезщетение, изплатено по застрахователна полица „Каско“ № [***], валидна към датата на ПТП, с включени обичайни ликвидационни разноси в размер на 15 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 24.03.2023 г.- датата на подаване на исковата молба в съда, до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **448,15 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 27.04.2022 г. до 24.03.2023 г.

Ищецът [***], ЕИК [***], твърди, че на **20.12.2021** г. в гр. София, при движение по [***] в посока [***], водачът на л.а. „Ауди Q 5“, рег. № [***], предприел маневра „завой наляво“ по [***], в резултат на което навлязъл в пътната лента за насрещно движение и реализирал удар с предната част на изчакващия в собственото си платно за завой наляво, л.а. марка и модел „Шкода Октавия“, рег. № [***]. В резултат на удара за л.а. марка и модел „Шкода Октавия“, рег. № [***], произтекли материални вреди, за които при ищеца имало сключена имуществена застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица „Каско“ № [***], валидна към датата на ПТП. За процесното ПТП бил съставен Двустранен

Констативен протокол за ПТП от 20.12.2021 г., в който било посочено, че поведението на водача на л.а. „Ауди Q 5“, рег. № [***], е станало причина за настъпване на процесното ПТП. Към датата на ПТП отговорността на водача на л.а. „Ауди Q 5“, рег. № [***], била покрита по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Сочи, че за обезщетяване на причинените вреди на л.а. марка и модел „Шкода Октавия“, рег. № [***], при ищеца е била заведена Щета № [***], по което било определено застрахователно обезщетение в размер на 4677,86 лв., като на 08.04.2022 г. същото било изплатено чрез банков превод. Поддържа, че във връзка с извършените огледи и определяне размера на обезщетението по застрахователната преписка са били направени обичайни ликвидационни разноси в размер на 15 лв. С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на собственика на увреденото МПС срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на вредата и виновен за процесното ПТП, водач. Ищецът е предявил регресната си претенция в размер на 4692,86 лв., като с писмо с изх. № РГ-00442/26.04.2022 г. ответникът е отказал да заплати сумата. Моли за уважаване на иска. Претендира присъждане на разноските. Ищецът е представил писмени доказателства и е поискал събиране и на други относими доказателствени средства, в т.ч. изслушване на свидетелски показания, чрез разпита на водача на увредения при ПТП автомобил – А. П. за установяване на обстоятелствата около настъпването на процесното ПТП и щетите по автомобила, както и изслушване на съдебна авто-техническа експертиза, със заключението по която, вещото лице да отговори на посочени в исковата молба въпроси, във връзка с механизма на ПТП, вида и степента на процесните вреди, причинно-следствена връзка на последните с твърдяното в исковата молба ПТП, и определяне стойността по пазарни цени на имуществените вреди.

Ответникът [***], ЕИК [***] е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове, по основание и размер. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на МПС „Ауди Q 5“, рег. № [***]. Счита, че вината за причиняване на процесното ПТП е изцяло на водача на увреденото МПС, тъй като последният нарушил разпоредбите на чл. 50, ал. 1 ЗДвП, не пропускайки движещото се по път с предимство МПС. В условията на евентуалност поддържа наличието на съпричиняване в значителен размер. Оспорва главния иск и по размер, като неотговарящ на действителната стойност на причинените вреди. Твърди, че стойността на ремонтно-възстановителните дейности са завишени, доколкото не всички детайли, които са били отремонтирани, респ. части, които са били подменени, са били увредени при процесното ПТП. Моли за отхвърляне на исковете, като неоснователни. Претендира присъждане на разноски. С отговора на исковата молба ответникът също е посочил доказателствени искания, като е поддържал искането на ищеца за изслушване на САТЕ, поставяйки допълнителни задачи към вещото лице. Също е поискал събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетел при режим на призоваване, в лицето на Д. Р. Д. – другия водач – участник в процесното ПТП, с показанията на който да се установят обстоятелствата около механизма на настъпване на произшествието.

Съдът като взе предвид становищата на страните и след съвкупен анализ на приетите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по чл. 411, ал. 1 КЗ:

С доклада по делото, обявен за окончателен без възражения от страните, съдът е разпределил доказателствената тежест за релевантните по делото факти, като е указал на ищеца, че следва да установи, валидно застрахователно правоотношение със застрахования, в чиито права твърди, че е встъпил; плащането на застрахователното обезщетение към застрахования или трето лице /автосервиз/; **механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите; както и елементите на деликтната отговорност като основание за ангажиране на регресната такава /противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина**, като вината се предполага до доказване на противното/.

На ответника, съответно е възложил да докаже че е погасил дълга, както и въведените с отговора на исковата молба правоизключващи, както и да **обори презумпцията за вина на** водача на л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***], или да установи наличието на твърдяното съпричиняване от водача на увредения л.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***].

С доклада, приет за окончателен без възражения от страните, съдът е обявил за безспорно между страните и ненуждаещо се от допълнително доказване, че на 20.12.2021 г. в гр. София е настъпило ПТП между л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***] с водач Д. Д. и л.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***], с водач А. П.. Към същата дата за лек автомобил марка „Шкода Октавия“, рег. № [***] е имало валидна сключена при ищеца, имуществена застраховка Пакет „Макс на МПС“, обективизирана в застрахователна полица № [***], както и че по образуваната пред него Щета № [***] ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на **4677,86 лв.** (по фактурна цена) на сервиза, извършил ремонтно-възстановителните дейности по отстраняване на вредите от л.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***]. Към датата на ПТП няма спор, че за лек автомобил марка „Ауди Q5“, рег. № [***], при ответното дружество е имало сключена валидна задължителна застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

С оглед изявленията на страните и ограничаване на спора до част от възложените в тежест на ищеца обстоятелства, посочени по-горе относно механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и оспорената вина на водача на „Ауди Q5“, рег. № [***], и твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от водача, на застрахования при ищеца автомобил, съдът приема, че всички останали въведени с ИМ твърдения от ищеца и възложени в негова тежест, посочени и по-горе, са установени от приетите по делото писмени доказателства, поради което не се налага отново тяхното обсъждане и анализ.

От двустранния констативен протокол за ПТП от 20.12.2021г., и от приетото по делото заключение на САТЕ се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е

поведението на водача Д., който при маневра „ляв завой“ не контролира непрекъснато управляваното от него МПС при което навлиза в насрещната пътна лента и реализира ПТП със спрелия в собствената си лента за движение и изчакващ също за ляв завой т.а. „Шкода Октавия“ с рег. № [***], при което на последния са нанесени описаните в Опис на Щета № [***], материални щети, представляващи увредени детайли като броня, решетка, капак, калник, фар, емблема, основна броня, стена носеща радиатори, фар за мъгла, клаксон – високочестотен и др. Съдът приема за установено противоправното действие именно на водача на л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***] - св. Д., доколкото същия е извършвал маневра, т.е. е бил в движение при удара, а увредения автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № [***] е бил в покой, в спряло положение, изчакващ на знак Б-1 „пропусни движещите се по пътя с предимство“ за включване в движението по [***], при което единствения участник в движението, който е могъл с действията си да предотврати произшествието е именно водача на движещия се автомобил, в случай л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***], каквото е и заключението на вещото лице по приетата САТЕ.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. свидетелските показания на разпитаните като свидетели водачи на автомобилите, участници в процесното ПТП, не се установява виновно поведение у водача на т.а. „Шкода Октавия“ с рег. № [***] – св. П.. Същият е бил в спряло положение, в своята лента за движение /дясната на ул. Родопски извор/, където е и настъпил удара с идващия от главния път друг автомобил. Съдът не кредитира показанията на св. Д., в частта, в която твърди, че другия водач е предприел маневрата си за ляв завой преди да изчака той самия да извърши своята, въпреки че бил на път с предимство, тъй като тези показания са в пряка колизия с останалите доказателства по делото – ДКП за ПТП и отразената в него схема и показанията на св. П.. Дори в самия ДКП за ПТП, данните на водача на л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***] са попълнени в частта за водач на превозно средство „А“ където обичайно се попълват данните на виновния за произшествието водач, което косвено потвърждава изложения от другия водач, св. П., механизъм на ПТП. Самият свидетел Д., в друга част от показанията си сочи, че е имал прекрасна видимост към другия автомобил, както и че е имало насрещно за него движение по [***], което му пречело да извърши левия завой. Последното според съда води до извод, че това движение по [***] е представлявало пречка и за другия водач, който пък е на второстепенен път, също да предприеме безопасно извършването на маневра „ляв завой“. Както и вещото лице в устните си обяснения пред съда заяви, дори и да се установява, че водача на л.а. „Шкода“ е започнал извършването на маневрата преди л.а. „Ауди Q 5“ да завърши своята, то той се е движел с минимална скорост от не повече от 3 км./час и доколкото удара е настъпил в неговата пътна лента, то означава, че той все още не е бил излязъл на главния път и не е пресякъл траекторията на движение на л.а. „Ауди“. За такъв механизъм свидетелстват и щетите по т.а. „Шкода Октавия“ с рег. № [***], които са в болшинството си в предната част на автомобила, което означава, че той все още не е предприел действия по завиване на ляво, а другия автомобил, извършвайки такъв завой не е успял да установи движението си в границите на своята лента за движение, като е навлязъл в насрещната такава, в която е бил

все още т.а. „Шкода“, управлявана от водача П.. Видно от схемата на ПТП, отразена в ДКП за ПТП, подписан доброволно от двамата водачи, без забележки, единствено л.а. „Ауди Q5“ е извършвал маневра в момента на удара, а другия автомобил е отразен на схемата като спрял, в дясната лента за движение на [***], а не като навлязъл в кръстовището. С оглед всичко изложено по-горе, при съвкупния анализ на приетите по делото доказателства относно механизма и причините за настъпване на процесното произшествие от 20.12.2021 г., съдът приема за установено по делото, че виновен за ПТП е водача на л.а. „Ауди Q5“, рег. № [***], св. Д. и единствената причина за настъпването на съприкосновението между двата автомобила са действията на този водач, като не е налице съпричиняване от страна на водача на увредения т.а. „Шкода Октавия“ – св. П..

От приложените по делото калкулация към щета, фактура за извършените ремонтни дейности и заключението на САТЕ, се установяват вида на щетите по т.а. „Шкода Октавия“, като се установява по-голяма част от увредените детайли, да са със степен на увреждане, изискваща подмяната им, като независимо от използването на нови оригинални части или на такива от алтернативни доставчици, средната пазарна стойност на материалните щети, според приетата без възражения от страните експертиза, възлиза на по-голяма сума от фактически изплатената от ищеца такава на официалния сервиз, извършил ремонтно-възстановителните работи по отстраняване на щетите по увредения т.а. „Шкода Октавия“ с рег. № [***].

Видно от приложената по делото фактура № [***]/01.04.2022 г., издадена от автосервиза [***], извършил възстановителните дейности, последните възлизат на сума от общо 4677,86 лв. с ДДС и включват разходи за труд и разходи за материали. Заплатената на автосервиза стойност на ремонтните работи, видно и от заключението на автотехническата експертиза, представлява пазарната стойност на ремонтните дейности за възстановяване на т.а. „Шкода Октавия“ с рег. № [***], тъй като автомобила е отремонтиран в официален за марката „Шкода“ сервиз, поради факта, че същия е бил в период на експлоатация от първа регистрация от едва 5 г. В официалния сервиз, стойността на труда е малко по-висока от средната за страната /25 лв./час спрямо установената от САТЕ средна цена от 20 лв./час/, но същевременно в официалния сервиз, ремонтните работи са приключили в рамките на 16,9 часа, а според вещото лице, при определяне на средната пазарна цена на същите, необходимите часове труд за възстановяване на автомобила са 43,0 часа. Не се установя по делото възражението на ответника, че пазарната цена за възстановяване на автомобила е необосновано завишена, поради надписани видове ремонтни работи, които нямат пряка причинно-следствена връзка с ПТП от 20.12.2021 г. Напротив, дори заплатената от ищеца пазарна цена, по цени на официален сервиз /4677,86 лв./ се явява по-ниска от установената от в.л. средна пазарна цена, с цени на материалите /нови части/ от алтернативни доставчици /4840,76 лв./. Неотнoсима към предмета на делото се явява установената по искане на ответника цена за възстановяване на увредения автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № [***], изчислена по Методиката на Наредба № 24 към датата на ПТП от 3 315, 96 лв., доколкото същата се явява минимален праг под който не следва пада застрахователя при изчисляване

на дължимо обезщетение за ликвидиране на щети по метода „експертна оценка“, но не е меродавна в отношенията между собственика на увредения автомобил и неговия застраховател по имуществената застраховка „Каско“ или при избора на метод за ликвидиране на щетата, чрез ремонт в „официален“ или „доверен“ сервиз.

Приетия по делото ДПК за ПТП от 20.12.2021 г. е съставен съгласно изискванията на Наредба № Из-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд (загл. изм. - дв, бр. 19 от 2017 г.), в частност чл.5 от същата, предвиждащ „когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП - приложение № 3. Двустранен протокол не се попълва при условие, че има съмнение, че участник в произшествието е под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство“. В конкретния случай, няма данни, нито твърдения, някой от участниците да е бил под въздействието на алкохол и/или наркотични вещества и/или техни аналози, а видно от вписаните данни водачите са били и правоспособни. Безспорно се установи, че участниците са имали съгласие по обстоятелствата на ПТП и доброволно са попълнили и подписали ДКП за ПТП, което бе потвърдено и в настоящото съдебно производство, при разпита им като свидетели. Изложеното в протокола като обстоятелства и механизъм на настъпване на ПТП се потвърждава и от показанията на св. П. който в отношенията между двете застрахователни дружества по отношение на регресната отговорност, се явява като незаинтересовано лице. С оглед изложеното, съдът намира показанията на св. П., преценени по реда на чл.172 от ГПК, за обективни, пълни, ясни, последователни и кореспондиращи с писмените доказателства по делото, поради което ги кредитира. Не се потвърждава от доказателствата по делото твърдението на св. Д., което същия изказа при разпита си, че другия участник е предприел първи маневра за ляв завой, въпреки че се е намирал на път без предимство, с което спомогнал за настъпване на ПТП, тъй като по делото се установи безспорно, че произшествието е настъпило в лентата за движение на т.а. „Шкода Октавия“ на [***] и при престояване на автомобила в покой, изчаквайки автомобилите от главния път да завършат своите маневри.

Тоест, по делото не се установява, водачът на л.а. „Шкода Октавия“ – св. П., да е нарушил свое задължение, вменено му по ЗДвП (твърдяното от ответника нарушаване на чл.50 от ЗДвП), но се установява такова противоправно действие от страна на другия водач, св. Д., който както по-горе бе казано е нарушил общата забрана по чл.20, ал.1 от ЗДвП, а именно **„Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“**, което той не е сторил и така е допуснал виновно да причини на другия участник в ПТП, имуществени вреди. Видно от обясненията на в.л. В., при изслушването му в о.с.з. на 16.02.2024 г., „ако водачът на л.а. „Ауди Q5“ е имало как и е

спазил безопасна странична дистанция при разминаването си със спрелия на знак „Б-1“ по [***] автомобил е нямало да настъпи процесното ПТП“, т.е. единствено във възможностите на този водач е било да предотврати произшествието.

Протоколът за ПТП от 20.12.2021г., макар да не е регистриран в КАТ, на основание нормата на чл. 180 ГПК, в частта на изявленията на водачите е частен документ, подписан от тези лица и обвързва съда да приеме, че изявленията, вписани в същия документ на първо място са направени от лицата – водачи на МПС, участвали в ПТП, а на следващо място, че ПТП е настъпило по описания в протокола начин, вкл. описаното в графичната му част /като схема на ПТП/. Съгласно описаните в протокола обстоятелства и отразената схема на ПТП, е видно, че водача на автомобил „А – „Ауди Q 5“, рег. № [***] , удря изчакващия в дясната лента за движение по [***] т.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***] , с които си действия виновно е нарушил правилата за движение */недостатъчен непрекъснат контрол върху управляваното от нея МПС, при което е нарушена нужната странична дистанция между автомобилите при извършваната маневра „завой на ляво“, съгласно разп. на чл.20, ал.1 от ЗДвП/*, при което е бил увреден автомобила, застрахован при ищеца.

Преценени в съвкупност приетите по делото писмени и гласни доказателства, както и заключението по САТЕ , според настоящият съдебен състав установяват безспорно, че причинените по лек автомобил „Шкода Октавия“, рег. № [***] имуществени вреди са в пряка и причинно-следствена връзка с описаното по-горе противоправно поведение на водача на л.а.„Ауди Q 5“, рег. № [***] , същите са настъпили по описания в протокола за ПТП от 20.12.2021 г. начин, като не се установява виновно поведение на другия водач, т.е. липсва съпричиняване.

Страните по делото не спорят че към датата на ПТП застраховател по застраховка “Гражданска отговорност” на делинквента е ответното дружество.

От приетото заключение по изслушаната автотехническа експертиза се установява, че посочените от застрахователя по имуществената застраховка повреди на т.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***], отговарят на описания в протокола за ПТП механизъм на ПТП, а сумата на щетите по застрахованото МПС, изчислена по пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 4677,86 лв., което представлява фактурната стойност на ремонтите работи. Претърпените от реализираното ПТП вреди по застрахования автомобил се установяват и от описите-заключение по образуваната при ищеца щета и доклада за приключване на същата. Вредите са били отстранени в избран от застрахования собственик официален сервиз [***], който извършва възложени му автосервизни услуги по Договор за автосервизни услуги сключен със [***], откъдето е издадена Фактура № [***]/01.04.2022 г. на стойност 4677,86 лв., с приложена към нея Калкулация относно видовете ремонтни дейности и техните ед. цени, в т.ч. на вложения труд. Между страните няма спор, че застрахователят-ищец е заплатил на извършилия ремонта доверен сервиз сумата от 4677,86лв., чрез извършения масов превод съгласно Опис № 25287 от 08.04.2022 г. и съгласно издадената от него фактура.

Съобразно разпоредбата на чл. 411, ал. 1, изр. 2 и 3 КЗ в случаите, когато

причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Отговорният по чл. 45 ЗЗД дължи поправка на действителните вреди, т.е. необходимите средства по средни пазарни цени за възстановяване на увреденото имущество в състоянието му отпреди деликта.

Съдът, съобразявайки както заключението на вещото лице, така и периода на експлоатация на автомобила към датата на ПТП /5 г. и 3 м./ намира, че е право на застрахования по имуществената застраховка собственик да избере като начин на обезщетяване „ремонт в доверен и/или официален сервиз“ като в случая такъв сервиз се явява именно [***], а издадената от този сервиз фактура на стойност 4677,86 лв. се явява **пазарна цена** към този момент за извършения ремонт. Платената от ищеца пазарна цена, отговаря на изискването на закона за поправка на действителните вреди и именно за тях, в полза на ищеца е възникнала регресната претенция към ответника.

Поради изложеното, съдът намира, че иска на ищцовото дружество следва да се уважи в предявения му размер от 4692,86 лв., в която сума се включват и обичайните ликвидационни разноски, които ищеца извършва при ликвидиране на образуваните пред него щети и покриващи разходите му във връзка с изготвените описи на щети, калкулациите и докладите по тях, изготвяне на снимков материал. Същите се претендират в минимален размер от 15 лв., който не се оспорва от ответника и поради което съдът намира същите за дължими.

Като краен извод, съдът намира иска по чл. 411, ал. 1 КЗ за изцяло основателен за претендирания размер от 4692,86 лв., поради което следва да бъде уважен, така както е предявен, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е възложено да докаже наличието на главен дълг и изпадането в забава на ответника за него, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. Възраженията в отговора по чл.131 от ГПК по отношение на този иск са бланкетни, поради неоснователност на главния иск и акцесорността на иска за мораторна лихва, същия да се отхвърли.

Съгласно чл. 412, ал. 3 вр. ал. 1 КЗ застрахователят по „Гражданска отговорност“ изпада в забава в 30 дни от представянето на всички доказателства по регресната претенция на застрахователя по имуществена застраховка.

В процесния случай ищецът е поканил ответника с писмо от 26.04.202 г. /видно от прието по делото уведомително писмо на л.52/, като ответника не оспорва да е получил същото, както и че към него са приложени всички изискуеми за претенцията документи,

като няма данни, а и не се твърди обратното, че ответника е изискал представяне на допълнителни документи, нито че е изплатил обезщетението в 30 дневния срок след получаването на поканата. По делото има доказателства, че на 27.04.2022 г. ответника е постановил мотивиран отказ да изплати търсеното обезщетение, като не се спори по делото, че отказа е постановен в предвидения в чл.412, ал.3 от КЗ, 30-дневен срок. Предвид това и с оглед основателността на главната искова претенция, съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава считано от 27.04.2022 г., когато е постановил отказ от плащане на обезщетение, което в настоящото производство, безспорно се установи да е дължимо. Следователно, на ищеца следва да се присъди обезщетение за забава в размер на законната лихва, за периода от 27.04.2022 г. до 23.03.2023 г. (датата, предхождаща предявяването на исковата молба), което съдът определи на осн. чл. 162 ГПК, че възлиза на сума в размер на 445,23лв., посредством онлайн лихвен калкулатор, базиран в интернет на страница (<https://www.calculator.bg>).

С оглед на изложеното искът по чл. 86, ал. 1 ЗЗД също следва да се уважи, макар и не за пълния претендиран от ищеца размер от 448,15 лв., като за разликата от **2,92 лв.** и периода от 23.03.2023 г. до 24.03.2023 г., искът подлежи на отхвърляне, като неоснователен и недоказан.

По разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски имат и двете страни, като представят Списъци по чл.80 от ГПК. Ищецът претендира и доказва такива в размер на 1365,86 лв., от които 237,71 лева – държавна такса, 150 лева – за експертиза; 50 лв.- депозит за свидетел; 5,00 лв. за СУ и 923,15 лева адвокатско възнаграждение с ДДС. Заявеното от ответника в ОИМ възражение по чл.78, ал.5 от ГПК съдът намира за неоснователно, тъй като претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е определено съобразно минималните размери на същото, установени с НМРАВ. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и съобразно с уважената част от исковите, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски до размер **от 1365,08 лв.**

Ответникът на осн. чл.78, ал.3 от ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковите също има право на разноски. Претендира такива в размер на 300 лв. – депозити за експертиза и свидетел, като и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. Така от общо сторените от ответника разноски от 300 лв., съразмерно на отхвърлената част от исковите, му се следват такива до размер от 0,17 лв.

Така мотивиран, и на осн. чл.235, ал.1 от ГПК, Софийски районен съд, 164 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА [*], ЕИК [***] да заплати на [***], ЕИК [***], на основание чл. 411, ал. 1 КЗ/нов/, сумата от 4692,86 лева, представляваща регресно вземане за изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по Щета № [***] за нанесени щети на т.а. „Шкода Октавия“, рег. № [***] в резултат на реализирано на 20.12.2021г. в гр. София, ПТП, по вина на водач**

на л.а. „Ауди Q 5“, рег. № [***] , чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 24.03.2023г. до окончателното погасяване, с вкл. 15 лв. ликвидационни разноси, а на основание чл.86 от ЗЗД и сумата от **445,23 лв.**, представляваща мораторна лихва върху присъденото регресно обезщетение, за периода на забавата от 27.04.2022 г. до 23.03.2023 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.86 от ЗЗД за разликата до пълния предявен размер от 448,15 лв. или за сумата от **2,92 лв.** и периода от **23.03.2023 г. до 24.03.2023 г.**, като **неоснователен и недоказан**.

ОСЪЖДА [*], ЕИК [***] да заплати на [***], ЕИК [***]** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **1365,08 лв.** , представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в настоящото производство пред СРС, съразмерно на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА [*], ЕИК [***] да заплати на [***], ЕИК [***],** на осн. чл.78, ал.3 от ГПК сумата от **0,17 лв.**, представляваща сторените от ответника съдебни разноси в настоящото производство пред СРС, съразмерно на отхвърлената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____